

[Himmelstrup.]

kan holde os tilbage nu, da Afviklingen af dette System er inde. Jeg kunde ogsaa godt tænke mig, at det for Arbejdet nede i Genève vilde være af Betydning, om de Konventioner, der her er Tale om, og som vistnok er de første mellemfolkelige Handelstraktater, der er sluttet, bliver gennemført med saa stor Tilslutning som overhovedet muligt, og det forekommer mig navnlig, at et Land som Danmark, hvis hele Handels- og Toldpolitik jo er liberalt præget, maa være interesseret deri.

Vi fra vor Side kunde derfor godt give Tilslutning til, at Ratifikationen fandt Sted straks, men vi forstaar paa den anden Side, at den større eller mindre Værdi af disse Konventioner og af deres Gennemførelse ligger i den Tilslutning, som Konventionerne faar fra andre Landes Side. Derfor kan vi ogsaa slutte os til den Opfattelse, der har fundet Udtryk ovre i det andet høje Ting, nemlig at Regeringen faar en Bemyndigelse til at ratificere, men venter med at gøre dette, med at træffe den endelige Beslutning om Ratifikation, til henimod Udløbet af den Frist, der her er sat, for at se, hvilke Stater der tiltræder.

Jeg kan da paa Partiet Venstres Vegne anbefale, at Ministeriet faar denne Bemyndigelse til at ratificere disse Konventioner, naar det tilstrækkelige Overblik over Forholdene, over den Tilslutning, som de faar udefra, foreligger, og naar Sagen paa ny har været drøftet indenfor det udenrigspolitiske Nævn.

Fraenkel: Hvad de tre foreliggende Traktater eller Overenskomster angaar, har jeg intet at bemærke med Hensyn til de to vedrørende Huder, Skind og Ben. Med Hensyn til Hovedoverenskomsten skal jeg, blot for en Ordens Skyld, ogsaa for vort Partis Vedkommende gentage, at vi altsaa forudsætter, at man afventer at se, hvem der slutter sig til Traktaten, og derefter, saa tæt som muligt op ad det Tidspunkt, da man maa tage en endelig Bestemmelse, igen forhandler med det udenrigspolitiske Nævn. Jeg anser denne Overenskomst for at være af ikke ringe Betydning, for saa vidt som den er det første Skridt fremad paa Banen mod almindelig Frihandel, noget, som efter min Opfattelse utvivlsomt vil komme vort Land økonomisk til gode. Det er et meget lille Skridt, men det er et Skridt frem i den rigtige Retning. Ogsaa paa anden Maade er det et Skridt, som det er værd at lægge Mærke til, fordi det nemlig gøres paa den rigtige Maade, ikke saaledes som vi tæn-

ker os, at det vil blive Tilfældet paa det militære Omraade, naar Regeringens Afrustningsplaner kommer frem i Begyndelsen af næste Samling, hvorefter vi skal afruste og derved give det gode Eksempel for hele den øvrige Verden. Her gøres det paa den Maade, at vi siger: Lad os først se det gode Eksempel fra den Del af Verden, som vi har Interesse af at følge i dette Spørgsmaal, saa vil vi hellere end gerne følge efter. Det er værd at lægge Mærke til Forskellen paa disse to Fremgangsmaader, og at altsaa den rigtige og kloge her er valgt af Folkeforbundet.

Saa har jeg kun at gøre opmærksom paa Artikel 4. Efter denne maa der altsaa af de Stater, der kontraherer paa dette Grundlag, ikke anvendes Indførselsforbud uden i visse bestemte Tilfælde, hvoriblandt de saakaldte klassiske, og derimellem det mest klassiske af dem alle, det, at Forbudet skal være motiveret af sanitære Grunde. Men der staar udtrykkeligt, at en saadan Motivering maa ikke være maskeret, og efter Affattelsen i denne Artikels Hovedstykke vil ganske utvivlsomt det Forbud, som vi endnu har staaende imod Indførsel af oversøisk Kød, falde. Jeg har altid anset Motiveringen for at være noget Humbug eller, som det her staar, maskeret, og jeg nærer ingen som helst Tvivl om, at en Domstol, der i den Anledning maatte blive paakaldt, ogsaa vilde mene, at en saadan Motivering kun er en Maskerade. For mig er dette ingen som helst Hindring for at tiltræde Bemyndigelsen til at ratificere Overenskomsten, men jeg gør kun opmærksom paa det, for det Erhverv, der har Interesse i, at dette Forbud muligvis bliver staaende, maa altsaa vide, hvad det gør.

Jesper Simonsen: Jeg kan paa det radikale Venstres Vegne anbefale, at man giver Regeringen den her foreslaede Bemyndigelse til at ratificere de foreliggende Konventioner. Jeg kan ogsaa billige, at denne Bemyndigelse som foreslaet gives med Forbehold af Forhandling med det udenrigspolitiske Nævn. Ved at ratificere disse Konventioner lader man jo nogle Skranker falde for den internationale Samhandel; man imødekommer derved den Trang, som er saa iøjnefaldende i Nutiden, til at have de frieste Former for den internationale økonomiske Samvirken, og vi kan kun billige, at man yder Bidrag til Støtte af denne Udvikling. Man maa utvivlsomt kunne være enig om, at denne Udvikling af det internationale Samarbejde er frugtbringende og lykkelig i mange Hen-